

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

„31„ червня 2021 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України “Про державну службу”
щодо удосконалення порядку вступу, проходження, припинення
державної служби

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Закону України “Про державну службу” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43; 2019 р., № 21, ст. 81, № 43, ст. 250; 2021 р., № 3, ст. 128, № 7, ст. 54, № 20, ст. 851, № 21, ст. 191; — із змінами, внесеними Законом України від 23 лютого 2021 р. № 1285-ІХ) такі зміни:

1. Частину першу статті 2 викласти в такій редакції:

“1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) безпосередній керівник — найближчий керівник, якому прямо підпорядкований державний службовець;

2) вища посада — це посада державної служби, яка належить до вищої підкатегорії посад державної служби незалежно від юрисдикції державного органу, а також посада державної служби у державному органі з вищою юрисдикцією в межах однієї підкатегорії посад державної служби;

3) дисциплінарне провадження — процедура визначення наявності чи відсутності в діях (бездіяльності) державного службовця дисциплінарного проступку, його складу, характеру і тяжкості, ступеня вини державного службовця;

4) інформаційна система управління людськими ресурсами в державних органах — автоматизована система збирання, оброблення, зберігання та захисту інформації щодо державних службовців, інших працівників державних органів, що формується (створюється) та

використовується в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, для забезпечення функціонування централізованої бази даних державних службовців, інших працівників державних органів, а також для задоволення потреб щодо автоматизації та цифровізації процесів, пов'язаних із виконанням функцій з питань управління персоналом;

5) керівник державної служби в державному органі (далі — керівник державної служби) — посадова особа, яка займає вищу посаду державної служби в державному органі, до посадових обов'язків якої належить здійснення повноважень з питань державної служби та організації роботи інших працівників у цьому органі;

6) нижча посада — це посада державної служби, що належить до нижчої підкатегорії посад державної служби незалежно від юрисдикції державного органу, а також посада державної служби у державному органі з нижчою юрисдикцією державного органу в межах однієї підкатегорії посад державної служби;

7) посада державної служби — визначена структурою і штатним розписом первинна структурна одиниця державного органу з установленими відповідно до законодавства посадовими обов'язками у межах повноважень, визначених частиною першою статті 1 цього Закону;

8) професійна компетентність — здатність особи в межах визначених за посадою повноважень застосовувати спеціальні знання, уміння та навички, виявляти відповідні моральні та ділові якості для належного виконання встановлених завдань і обов'язків, навчання, професійного та особистісного розвитку;

9) професійне навчання — набуття державним службовцем нових та/або вдосконалення раніше набутих професійних знань, умінь та навичок, що забезпечує компетентне виконання ним посадових обов'язків та здійснення професійної діяльності;

10) професійний розвиток — безперервний, свідомий, цілеспрямований процес особистісного та професійного зростання, що базується на інтеграції знань, умінь і компетентностей;

11) рівнозначна посада — посада державної служби, що належить до однієї підкатегорії посад державної служби з урахуванням юрисдикції державного органу;

12) службова дисципліна — неухильне додержання Присяги державного службовця, сумлінне виконання службових обов'язків та правил внутрішнього службового розпорядку;

13) суб'єкт призначення — державний орган або посадова особа, яким відповідно до законодавства надано повноваження від імені держави призначати на відповідну посаду державної служби в державному органі та звільняти з такої посади;

14) функції з обслуговування — діяльність працівників державного органу, яка не передбачає здійснення повноважень, безпосередньо пов'язаних з виконанням завдань і функцій, визначених частиною першою статті 1 цього Закону.”.

2. У статті 3:

1) у пункті 15 частини третьої слова “навчальних закладів” замінити словами “закладів освіти”;

2) в абзаці першому частини четвертої слово “переліку” виключити.

3. У пункті 3 частини першої статті 4 слова “і, за потреби, регіональною мовою або мовою національних меншин, визначеною відповідно до закону” виключити.

4. У статті 7:

1) у пункті 7 частини першої після слів “професійної компетентності” доповнити словами “, результатів службової діяльності”;

2) у частині другій:

слова “, затверджених керівниками державної служби в цих органах” виключити;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Посадові інструкції на посади державної служби категорії “Б”, що передбачають здійснення повноважень керівника державної служби, затверджуються суб'єктом призначення, а на інші посади державної служби категорії “Б” і “В” — керівником державної служби відповідно до цього Закону або уповноваженою ним особою.”.

5. У статті 8:

1) в останньому абзаці пункту 13 частини першої слова “та посадових інструкціях, затверджених керівниками державної служби в цих органах,” замінити словами “, посадових інструкціях”;

2) частину другу виключити.

6. Статтю 9¹ доповнити частиною п'ятою такого змісту:

“5. Письмові заяви та повідомлення державного службовця, акти державних органів та посадових осіб, а також інші письмові документи, що створюються з метою виконання цього Закону, складаються у паперовій або електронній формі з дотриманням вимог Законів України “Про електронні документи та електронний документообіг”, “Про електронні довірчі послуги” та інших законів.”.

7. У статті 13:

1) у частині третій:

пункт 3 після слів “з питань державної служби, надає” доповнити словом “узагальнені”;

пункти 6 і 7 викласти в такій редакції:

“6) організовує із залученням закладів освіти навчання державних службовців з метою удосконалення рівня володіння ними державною мовою, а також іноземною мовою, яка є офіційною мовою Ради Європи, у випадках, якщо володіння такою мовою є обов’язковим відповідно до цього Закону;

7) формує пропозиції щодо обсягів державного замовлення на професійне навчання державних службовців на основі узагальнених потреб державних органів та розміщує затверджені обсяги державного замовлення згідно із законодавством;”;

у пункті 8 слова “навчальних закладів” замінити словами “закладів освіти”;

пункт 11 виключити;

доповнити частину пунктом 11¹ такого змісту:

“11¹) одержує безоплатно від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності та їх посадових осіб, а також від громадян та їх об’єднань інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань;”;

пункти 12 і 13 виключити;

пункт 17³ після слів “державної служби” доповнити словами “, інформаційної системи управління людськими ресурсами в державних органах, веб-порталу управління знаннями у сфері професійного навчання”;

2) доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

“4. Державні органи, їх посадові особи під час здійснення заходів контролю за додержанням визначених цим Законом умов реалізації громадянами права на державну службу зобов’язані надавати на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, документи та інформацію у встановлений в запиті строк, але не пізніше ніж протягом десяти календарних днів з дня отримання запиту, а також інформувати про результати розгляду його рекомендацій не пізніше чотирнадцяти календарних днів після їх отримання.”.

8. У статті 14:

1) у пункті 4 частини другої слова “за його дорученням заступник керівника цього органу” замінити словами “його заступник”;

2) частину п’яту доповнити абзацами такого змісту:

“Член Комісії має бути об’єктивним у процесі прийняття рішень незважаючи на будь-які зовнішні впливи, стимули, загрози, втручання або

публічну критику, уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність, а також взаємовідносин, які можуть вплинути на його неупередженість.

Члени Комісії та залучені до роботи Комісії особи мають діяти незалежно, професійно та відповідально у процесі оцінювання професійних компетентностей, особистих якостей і досягнень кандидатів. Члени Комісії зобов'язані не розголошувати інформацію з обмеженим доступом, що стала їм відома у зв'язку з виконанням покладених на них функцій.”.

9. У статті 15:

1) частину першу доповнити пунктом 2¹ такого змісту:

“2¹) під час проведення конкурсу оцінює вимоги до компетентності кандидатів, пов'язані із стратегічним баченням, розумінням політики у відповідній сфері, управлінням змінами та інноваціями;”;

2) доповнити статтю частиною другою такого змісту:

“2. Втручання у діяльність Комісії забороняється і має наслідком відповідальність, установлену законом.”.

10. У частині сьомій статті 16 слова “навчальних закладів” замінити словами “закладів освіти”.

11. У частині другій статті 17:

1) пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) забезпечує своєчасне оприлюднення наказу (розпорядження) про оголошення конкурсу та умови його проведення на Єдиному порталі вакансій державної служби;”;

2) у пункті 4 слова “, які пройшли конкурсний відбір,” виключити;

3) у пункті 7 слова “регіональною мовою або мовою національних меншин, визначеною відповідно до закону,” виключити;

4) доповнити частину пунктами 12¹—12⁵ такого змісту:

“12¹) затверджує штатний розпис та кошторис державного органу у встановленому законодавством порядку;

12²) затверджує положення про:

самостійні структурні підрозділи, якщо інше не передбачено законом;

структурні підрозділи, які входять до складу самостійних структурних підрозділів, або делегує такі повноваження;

12³) затверджує посадові інструкції на посади державної служби цього державного органу або делегує такі повноваження іншій особі;

12⁴) видає накази (розпорядження) з питань, що належать до його повноважень, і контролює їх виконання;

12⁵) забезпечує в установленому порядку впровадження та функціонування інформаційної системи управління людськими ресурсами в державних органах;”.

12. У статті 20:

1) у частині другій:

у пункті 1 слова “, володіння іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи” виключити;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Особа, яка претендує на зайняття посади керівника державної служби в державному органі, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, крім загальних вимог передбачених пунктом 1 цієї частини, також повинна володіти іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи. Вимога, щодо володіння іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи, до осіб, які претендують на інші посади категорії “А”, встановлюється за рішенням суб’єкта призначення.”;

2) у частині третій слова “рекомендацій, затверджених” замінити словами “вимог спеціального законодавства, що регулюють діяльність відповідного державного органу (структурного підрозділу), в порядку, затвердженому”.

13. Частину третю статті 22 доповнити пунктом 7 такого змісту:

“7) форми заяви про участь у конкурсі, резюме та інших документів, які створюються під час проходження конкурсу.”.

14. У статті 23:

1) частину другу викласти в такій редакції:

“2. Рішення про оголошення конкурсу на зайняття посади державної служби категорії “А”, а також категорії “Б”, що передбачає здійснення повноважень керівника державної служби, приймає суб’єкт призначення, а на інші посади державної служби категорії “Б” або “В” — керівник державної служби відповідно до цього Закону.

Суб’єкт призначення або керівник державної служби забезпечує оприлюднення наказу (розпорядження) про оголошення конкурсу та умови його проведення на Єдиному порталі вакансій державної служби не пізніше наступного робочого дня з дня підписання відповідного наказу (розпорядження).”;

2) у частині четвертій:

абзац перший після слова “зазначаються” доповнити словом “, зокрема”;

доповнити частину пунктом 3¹ такого змісту:

“3¹) адреса розташування робочого місця (якщо вона відрізняється від місцезнаходження державного органу);”;

пункт 8 викласти в такій редакції:

“8) дата, місце або спосіб проведення конкурсу;”;

3) у частині п’ятій:

у першому реченні цифру “7” замінити цифрами “10”;

у другому реченні цифри “45” замінити цифрами “60”.

15. Статтю 25 викласти в такій редакції:

“Стаття 25. Інформація для участі у конкурсі

1. Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі, подає в установленому порядку до Комісії або конкурсної комісії заяву про участь у конкурсі та резюме, у якому зазначається така інформація:

1) реквізити документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України;

2) підтвердження наявності відповідного ступеня вищої освіти;

3) відомості про стаж роботи, стаж державної служби, досвід роботи на відповідних посадах згідно з вимогами, передбаченими статтею 20 цього Закону, та іншими умовами конкурсу;

4) реквізити державного сертифіката про рівень володіння державною мовою (витягу з Реєстру державних сертифікатів про рівень володіння державною мовою), що підтверджує рівень володіння державною мовою, визначений Національною комісією зі стандартів державної мови;

5) у разі проведення закритого конкурсу — інша інформація для підтвердження відповідності умовам конкурсу;

6) у разі проведення конкурсу на посаду державної служби категорії “А” — підтвердження подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

Якщо особою, яка бажає взяти участь у конкурсі, вже було подано декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік, її повторне подання не вимагається.

Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі, несе персональну відповідальність за достовірність наданої інформації.

2. Забороняється вимагати від особи, яка претендує на зайняття посади державної служби, інформацію, не визначену частиною першою цієї статті.

3. Особа, яка бажає взяти участь у конкурсі, може додати до заяви про участь у конкурсі іншу інформацію, крім тієї, що зазначена у частині першій цієї статті, у тому числі інформацію про підтвердження досвіду роботи, про попередні результати тестування тощо.”.

16. У статті 27:

1) частину четверту доповнити абзацом такого змісту:

“Рішення Комісії або конкурсної комісії оформляється протоколом, що підписується її членами, які брали участь у засіданні, не пізніше ніж протягом трьох робочих днів після його проведення і зберігається відповідно у центральному органі виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби або в державному органі, в якому проводився конкурс, протягом двох років.”;

2) у другому реченні частини п'ятої слова “для складання загального рейтингу кандидатів” замінити словами “під час проведення конкурсу”.

17. Статті 28 і 29 викласти в такій редакції:

“Стаття 28. Визначення результатів конкурсу та їх оприлюднення

1. Результатами конкурсу на зайняття посади державної служби категорії “А” є визначений суб'єктом призначення переможець конкурсу та інші кандидати, які були запропоновані Комісією суб'єкту призначення для визначення переможця конкурсу (за наявності).

Суб'єкт призначення визначає переможця конкурсу серед поданих Комісією кандидатів, які за результатами складання загального рейтингу набрали найбільшу загальну кількість балів (не більше трьох на одну посаду). Для визначення переможця конкурсу суб'єкт призначення або уповноважена ним особа проводить співбесіду з такими кандидатами.

2. Результатами конкурсу на зайняття посади державної служби категорії “Б” або “В” є визначений конкурсною комісією переможець конкурсу, а також другий за результатами конкурсу кандидат на зайняття посади державної служби категорії “Б” або “В” (за наявності).

У разі проведення конкурсу на посаду державної служби категорії “Б” або “В”, призначення на яку здійснюється з укладанням контракту про проходження державної служби, другий за результатами конкурсу кандидат на зайняття цієї посади не визначається.

Переможцем конкурсу та другим за результатами конкурсу кандидатом на зайняття посади державної служби категорії “Б” або “В” є

особи, які за результатами складення загального рейтингу кандидатів зайняли відповідно перше та друге місце.

У разі проведення одного конкурсу на декілька посад державної служби категорій “Б” або “В” конкурсна комісія визначає переможців конкурсу відповідно до кількості посад, на які проводився конкурс. Наступні за переможцями у рейтингу кандидати відповідно до кількості посад, на які проводився конкурс, є другими за результатами конкурсу кандидатами на зайняття таких посад.

3. Інформація про результати конкурсу, про відсутність переможця конкурсу, про відсутність визначених Комісією кандидатур для розгляду суб'єктом призначення з метою визначення переможця конкурсу, а також про відсутність кандидатів, допущених до проходження конкурсу, оприлюднюється відповідно до Порядку проведення конкурсу на Єдиному порталі вакансій державної служби, а також може оприлюднюватися на веб-сайті державного органу, в якому оголошено конкурс (за наявності).

4. Служба управління персоналом державного органу, в якому проводився конкурс, протягом п'яти календарних днів з дня оприлюднення результатів конкурсу письмово повідомляє переможця (переможців) конкурсу про результати конкурсу, перелік документів, які необхідно подати для призначення на посаду державної служби, строки подання таких документів та контактні дані особи, яка буде їх опрацьовувати.

5. Витяг із протоколу засідання конкурсної комісії щодо визначення переможця конкурсу є складовою особової справи державного службовця, якого призначено на посаду державної служби за результатами конкурсу.

6. Кандидат, якого не визначено переможцем конкурсу, має право оскаржити рішення Комісії або конкурсної комісії до суду з підстав порушення умов або порядку проведення конкурсу, що могло істотно вплинути на його результати.

Скарга на рішення Комісії або конкурсної комісії подається не пізніше ніж через 30 календарних днів з дня оприлюднення результатів конкурсу на Єдиному порталі вакансій державної служби.

Оскарження рішення Комісії або конкурсної комісії не зупиняє призначення переможця конкурсу на відповідну посаду державної служби.

7. У разі встановлення факту порушення умов або порядку проведення конкурсу на зайняття посади державної служби особи, винні у допущенні такого порушення, несуть відповідальність, встановлену законом. Керівник державної служби вживає заходів для встановлення осіб, винних у таких порушеннях, та притягнення їх до відповідальності.

Стаття 29. Відкладене право суб'єкта призначення на повторне визначення переможця конкурсу на посаду державної служби категорії "А"

1. Суб'єкт призначення за результатами конкурсу на зайняття посади державної служби категорії "А" має право на повторне визначення переможця конкурсу серед запропонованих Комісією кандидатів та його призначення на таку посаду, якщо вона стане вакантною протягом одного року з дня оприлюднення результатів конкурсу на Єдиному порталі вакансій державної служби, а також у разі, якщо переможець конкурсу відмовився від зайняття посади або йому відмовлено у призначенні на посаду за результатами спеціальної перевірки.

2. Відкладене право суб'єкта призначення на повторне визначення переможця конкурсу на посаду державної служби категорії "А" також може бути реалізоване у разі, якщо особа, яка призначена за результатами конкурсу, перебуває у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного (шестирічного) віку, відсутня на службі у зв'язку з призовом на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або прийняттям на військову службу за контрактом, зокрема шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду.

Такий переможець призначається на посаду державної служби відповідно до пунктів 1 та 2 частини другої статті 34 цього Закону."

18. Доповнити Закон статтею 29¹ такого змісту:

"Стаття 29¹. Відкладене право другого за результатами конкурсу кандидата на зайняття посади державної служби категорії "Б" або "В"

1. Другий за результатами конкурсу кандидат на зайняття посади державної служби категорії "Б" або "В" має право на призначення на таку посаду протягом одного року з дня оприлюднення результатів конкурсу на Єдиному порталі вакансій державної служби, якщо посада стане вакантною, а також у разі, якщо переможець конкурсу відмовився від зайняття посади або йому відмовлено у призначенні на посаду за результатами спеціальної перевірки.

Інформація про те, що відповідна посада стала вакантною, повідомляється службою управління персоналом державного органу другому за результатами конкурсу кандидату протягом п'яти календарних днів.

2. Відкладене право на зайняття посади державної служби реалізується також у разі, якщо особа, яка призначена за результатами конкурсу, перебуває у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного (шестирічного) віку, відсутня на службі у зв'язку з призовом на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або прийняттям на військову службу за контрактом, зокрема шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду.

У такому разі другий за результатами конкурсу кандидат на зайняття посади державної служби категорії "Б" або "В" призначається на посаду державної служби відповідно до пункту 2 частини другої статті 34 цього Закону.

3. У разі проведення одного конкурсу на декілька посад державної служби категорії "Б" або "В" відкладене право другого за результатами конкурсу кандидата на зайняття посади державної служби категорії "Б" або "В" першочергово реалізується тією особою, рейтинг якої є вищим."

19. Доповнити Закон статтею 29² такого змісту:

"Стаття 29². Кандидатський резерв та кадровий резерв

1. З метою можливості активного пошуку та широкого залучення кандидатів для зайняття посад державної служби, що відповідають визначеним вимогам до професійної компетентності осіб, які претендують на зайняття посад державної служби, створюється кандидатський резерв.

До кандидатського резерву включаються особи, які під час проведення конкурсу включені до загального рейтингу кандидатів.

2. Кадровий резерв формується із кандидатів на посади державної служби, які мають відкладене право на зайняття посади державної служби, передбачене статтею 29¹ цього Закону.

Під час перебування у кадровому резерві кандидат на зайняття посади державної служби за рішенням керівника державної служби або суб'єкта призначення може бути призначений на рівнозначну або нижчу посаду державної служби у державному органі, у якому він проходив конкурс, або іншому державному органі за умови, що вимоги до осіб, які можуть претендувати на таку посаду, та посадові обов'язки за такою посадою відповідають умовам проведення конкурсу, за результатами участі у якому кандидат набув відкладене право на зайняття посади державної служби.

3. Кандидати зараховуються до кандидатського резерву та/або кадрового резерву строком на один рік з дня внесення відповідних

відомостей до Єдиного порталу вакансій державної служби в установленому порядку.

4. Порядок формування та роботи з кандидатським резервом і кадровим резервом визначаються Кабінетом Міністрів України.”.

20. Статтю 30 виключити.

21. У статті 31:

1) частину першу доповнити абзацами такого змісту:

“Особа, визначена переможцем конкурсу, не пізніше ніж через 14 календарних днів з дня отримання від служби управління персоналом письмового повідомлення про результати конкурсу подає до державного органу заяву про призначення та документи, передбачені абзацами другим — дев’ятим частини другої цієї статті. У разі неподання заяви та зазначених документів вона вважається такою, що відмовилася від зайняття посади державної служби.

Державний службовець, який працює у державному органі та визначений переможцем конкурсу на посаду державної служби у цьому державному органі, в строк, передбачений в абзаці другому цієї частини, подає заяву про призначення, а також документ про освіту, що підтверджує наявність відповідного ступеня вищої освіти (у разі його відсутності в особовій справі). У разі неподання заяви та документа про освіту (у разі його відсутності в особовій справі) зазначений державний службовець вважається таким, що відмовився від зайняття посади державної служби.

Перед призначенням на посаду державної служби подається декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік, якщо така декларація не подавалася раніше.

У разі переведення державного службовця на іншу посаду державної служби декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не подається.”;

2) доповнити статтю після частини першої новими частинами другою — четвертою такого змісту:

“2. Для призначення на посаду державної служби особа, визначена переможцем конкурсу, подає такі документи:

паспорт громадянина України;

облікову картку платника податків (крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

документ про освіту, що підтверджує наявність відповідного ступеня вищої освіти;

військово-обліковий документ (посвідчення про приписку до призовних дільниць, військовий квиток, тимчасове посвідчення військовозобов'язаних);

трудова книжку (у разі наявності) або відомості про трудову діяльність з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування;

документи, які підтверджують відомості про досвід роботи на керівних посадах у відповідній сфері згідно з вимогами, передбаченими пунктом 1 частини другої статті 20 цього Закону, у разі зазначення про такий досвід для участі у конкурсі на зайняття посади державної служби;

документи, які підтверджують інформацію щодо відповідності умовам проведення закритого конкурсу;

Державний сертифікат про рівень володіння державною мовою (витяг з реєстру Державних сертифікатів про рівень володіння державною мовою), що підтверджує рівень володіння державною мовою, визначений Національною комісією зі стандартів державної мови.

Служба управління персоналом опрацьовує подані документи, перевіряє їх на відповідність встановленим в умовах конкурсу кваліфікаційним вимогам (освіта, досвід роботи, вільне володіння державною мовою) та готує проект акта про призначення на посаду. У разі встановлення невідповідності зазначеним кваліфікаційним вимогам суб'єктом призначення або керівником державної служби приймається рішення про відмову у призначенні на посаду державної служби особі, визначеній переможцем конкурсу.

3. Для призначення державного службовця шляхом переведення, у випадках передбачених цим Законом (крім випадків призначення за результатами конкурсу), такий державний службовець подає:

заяву про призначення — у разі переведення на посаду в тому самому державному органі;

заяву про призначення та документи передбачені абзацами другим — шостим частини другої цієї статті — у разі переведення на посаду в іншому державному органі.

4. Забороняється вимагати від особи, яка претендує на зайняття посади державної служби, документи не визначені цією статтею.”.

У зв'язку з цим частини другу — восьму вважати відповідно частинами п'ятою — одинадцятою;

3) пункт 2 частини п'ятої викласти в такій редакції:

“2) на посади державної служби категорії “Б”, що передбачають здійснення повноважень керівника державної служби — суб'єктом призначення, визначеним законом;”;

4) частину шосту викласти в такій редакції:

“6. Рішення про призначення на посаду державної служби приймається не пізніше десяти календарних днів з дня надходження результатів спеціальної перевірки у випадку та порядку, передбачених законодавством у сфері запобігання корупції. У разі укладення контракту про проходження державної служби таке рішення приймається після підписання контракту з кандидатом.”;

5) речення друге частини восьмої виключити;

6) частину десяту доповнити абзацом такого змісту:

“Виконання обов'язків за вакантною посадою покладається на одного з державних службовців, який займає найвищу посаду серед зазначених у пунктах 1 та 2 цієї частини.”.

22. Статтю 31¹ викласти в такій редакції:

“Стаття 31¹. Контракт про проходження державної служби

1. З особою, яка призначається (переводиться) на посаду державної служби категорій “Б” і “В”, може бути укладено контракт про проходження державної служби відповідно до пункту 3 частини другої статті 34 цього Закону в порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

2. Порядок укладання контрактів про проходження державної служби, зокрема, визначає умови, за яких призначення (переведення) на посаду державної служби може здійснюватися з укладанням контракту про проходження державної служби, зміст, процедуру укладення, зміни та припинення дії такого контракту.

За взаємною домовленістю сторони можуть визначити додаткові умови контракту про проходження державної служби, що не суперечать цьому Закону та не звужують обсяг прав державного службовця.

На державних службовців, з якими укладається контракт про проходження державної служби, поширюється дія цього Закону, крім статті 44.

3. Рішення про віднесення посади державної служби до посад, призначення на які здійснюється з укладанням контракту про проходження державної служби, приймається суб'єктом призначення або керівником

державної служби до оголошення конкурсу або заміщення такої посади шляхом переведення.

4. В оголошенні про проведення конкурсу на посади державної служби, призначення на які здійснюється з укладанням контракту про проходження державної служби, обов'язково наводиться інформація про істотні умови контракту.

5. До істотних умов контракту належать:

- 1) місце роботи і посада державної служби;
- 2) дата набрання чинності та строк дії контракту;
- 3) права та обов'язки сторін;
- 4) завдання і ключові показники результативності, ефективності та якості їх виконання, строки їх виконання;
- 5) режим праці та відпочинку;
- 6) умови оплати праці;
- 7) відповідальність сторін та вирішення спорів;
- 8) підстави зміни умов, припинення дії та розірвання контракту.

6. При укладанні контракту про проходження державної служби між особою, яка призначається на посаду державної служби, та державним органом, забороняється змінювати істотні умови контракту, оприлюднені в оголошенні про проведення конкурсу.

7. Контракт про проходження державної служби укладається на строк до трьох років.

8. Контракт про проходження державної служби укладається:

у разі проведення конкурсу — не пізніше 30 календарних днів з дня оприлюднення результатів конкурсу на Єдиному порталі вакансій державної служби або не пізніше десяти календарних днів з дня надходження результатів спеціальної перевірки (у випадку необхідності її проведення);

у разі переведення — не пізніше дня звільнення державного службовця з посади, з якої він переводиться.

9. Контракт про проходження державної служби набирає чинності з дати, визначеної в акті про призначення на посаду як дата початку виконання посадових обов'язків.

10. Контракт про проходження державної служби укладається в письмовій формі у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу. Один примірник контракту про проходження державної служби передається державному службовцю разом із копією акта про призначення на посаду, другий зберігається в особовій справі державного службовця.

11. Дія контракту про проходження державної служби припиняється:

- 1) у разі закінчення строку, на який укладено контракт;
- 2) з підстав, передбачених контрактом про проходження державної служби;
- 3) у разі припинення державної служби з підстав, передбачених законом;
- 4) у разі переведення на іншу посаду державної служби.

12. Дія контракту про проходження державної служби, за умови належного його виконання державним службовцем, може бути один раз продовжена за угодою сторін на строк до трьох років шляхом підписання сторонами відповідних змін до контракту.

13. Типовий контракт про проходження державної служби затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.”.

23. У пункті 1 частини першої статті 33 слова “по батькові” замінити словами “по батькові (за наявності)”.

24. У статті 34:

- 1) у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

“1) призначення на посаду державної служби категорії “А” — на п’ять років, якщо інше не передбачено законом, з правом продовження строку перебування на посаді без проведення конкурсу на п’ять років або переведення на рівнозначну або нижчу посаду. Рішення щодо продовження строку приймається суб’єктом призначення один раз не раніше ніж за два місяці до закінчення строку призначення;”;

пункт 4 після слова “щорічно” доповнити словами і цифрами “, але не більш як до досягнення таким державним службовцем 70-річного віку”;

- 2) частину третю викласти в такій редакції:

“3. Кількість осіб, які призначаються (переводяться) на посади державної служби категорій “Б” і “В” з укладанням контракту про проходження державної служби, не може перевищувати 7 відсотків штатної чисельності посад державної служби в державному органі.”.

25. Друге речення частини четвертої статей 35 і 36 після слів “переможця конкурсу” доповнити словами “на посаду державної служби категорії “А” або відкладене право другого за результатами конкурсу кандидата на зайняття посади державної служби категорії “Б” або “В”.

26. Статтю 37 викласти в такій редакції:

“Стаття 37. Особова справа державного службовця

1. Стосовно кожного державного службовця ведеться особова справа, складовою якої є особова картка встановленого зразка, в якій зазначаються актуальні відомості про проходження особою державної служби, зокрема:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові (за наявності);
- 2) дата народження;
- 3) освіта і спеціальність;
- 4) відомості про відпустки;
- 5) інформація про заохочення;
- 6) інформація про дисциплінарні стягнення та їх зняття;

7) інші відомості (займані посади, категорія та підкатегорія посади, ранг державного службовця, відомості про складення Присяги державного службовця, професійний розвиток, результативність службової діяльності тощо);

8) підстава звільнення з посади державної служби з посиланням на статтю, частину та пункт цього або іншого закону.

2. Ведення особової справи державного службовця розпочинається одночасно з його вступом на державну службу.

3. Порядок ведення і зберігання особових справ державних службовців та форма особової картки державного службовця визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.”.

27. У частині шостій статті 39:

1) в абзаці першому слова “з урахуванням результатів оцінювання його службової діяльності” замінити словом “роботи”;

2) у першому реченні абзацу другого слова “шести місяців” замінити словом “року”.

28. Частину першу статті 40 викласти в такій редакції:

“1. Просування державного службовця по службі здійснюється з урахуванням його професійної компетентності шляхом зайняття вищої посади відповідно до частини першої статті 22 та частини шостої статті 44 цього Закону.”.

29. У статті 41:

1) частину першу викласти в такій редакції:

“1. Державний службовець з урахуванням його професійної підготовки та професійних компетентностей може бути переведений без проведення конкурсу на іншу рівнозначну або нижчу вакантну посаду:

1) в тому самому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), — за рішенням керівника державної служби або суб'єкта призначення;

2) в іншому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), — за рішенням суб'єкта призначення або керівника державної служби в державному органі, до якого переводиться державний службовець.

Державний службовець може бути переведений без проведення конкурсу на вищу посаду в тому самому або в іншому державному органі у випадку, передбаченому частиною шостою статті 44 цього Закону.”;

2) частину четверту доповнити абзацом такого змісту:

“У разі переведення державного службовця на іншу посаду державної служби в іншому державному органі він звільняється із займаної посади на підставі статті 88² цього Закону.”.

30. Статті 43 і 44 викласти в такій редакції:

“Стаття 43. Зміна істотних умов державної служби

1. Зміною істотних умов державної служби вважається зміна:

1) належності посади державної служби до певної категорії або підкатегорії посад;

2) основних посадових обов'язків;

3) умов (системи та розмірів) оплати праці (крім премій та інших необов'язкових виплат);

4) режиму служби (за ініціативою суб'єкта призначення);

5) адреси розташування робочого місця державного службовця (в разі його переміщення до іншого населеного пункту).

2. Не вважається зміною істотних умов державної служби зміна назви державного органу, назви та/або виду структурного підрозділу державного органу чи назви посади державної служби, не пов'язана зі зміною основних посадових обов'язків. Такі зміни не потребують попереднього повідомлення державного службовця.

Про зміну назви структурного підрозділу державного органу чи посади зазначається у відповідному наказі (розпорядженні).

Відомості про зміни, зазначені в абзаці першому цієї частини, вносяться до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру

загальнообов'язкового державного соціального страхування в порядку, встановленому Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, та трудової книжки державного службовця (у разі наявності).

3. Керівник державної служби або суб'єкт призначення письмово повідомляє державному службовцю про зміну істотних умов державної служби, крім випадків підвищення заробітної плати. У такому повідомленні зазначається зміст істотних умов, які змінюються. У разі зміни основних посадових обов'язків до повідомлення додається копія посадової інструкції та положення про структурний підрозділ.

У разі одночасної зміни істотних умов державної служби і назви структурного підрозділу державного органу чи посади у повідомленні про зміну істотних умов додатково зазначається інформація про зміну такої назви.

Державний службовець письмово повідомляє про прийняте рішення керівника державної служби або суб'єкта призначення не пізніше 30 календарних днів з дня ознайомлення з таким повідомленням.

Після отримання згоди державного службовця на продовження проходження державної служби у зв'язку із зміною істотних умов державної служби, але не пізніше 30 календарних днів з дня ознайомлення державного службовця з відповідним повідомленням, керівник державної служби або суб'єкт призначення видає наказ (розпорядження) про зміну таких істотних умов.

4. Якщо протягом 30 календарних днів з дня ознайомлення державного службовця з повідомленням про зміну істотних умов служби він не повідомив про своє рішення, цей державний службовець вважається таким, що погодився на продовження проходження державної служби.

5. Якщо державний службовець не згоден на продовження проходження державної служби за нових умов та повідомив про це в порядку, передбаченому абзацом третім частини третьої цієї статті, керівник державної служби або суб'єкт призначення протягом 5 календарних днів після надходження такого повідомлення письмово пропонує йому всі рівнозначні або нижчі посади державної служби, які відповідають його професійній підготовці та професійним компетентностям (у разі наявності) для переведення.

Державний службовець повідомляє про прийняте рішення керівника державної служби або суб'єкта призначення протягом 5 календарних днів з дня ознайомлення з такою пропозицією.

У разі надання державним службовцем згоди на переведення на одну із запропонованих йому посад, він переводиться на таку посаду відповідно до пункту 1 частини першої статті 41 цього Закону.

6. Державний службовець звільняється на підставі пункту 6 частини першої статті 83 цього Закону у разі:

відмови від переведення на запропоновану посаду державної служби або не надання згоди на таке переведення в установлений строк;

відсутності іншої рівнозначної або нижчої посади державної служби, яка відповідає його професійній підготовці та професійним компетентностям.

Стаття 44. Управління результативністю службової діяльності

1. З метою підвищення ефективності діяльності державних органів здійснюється управління результативністю службової діяльності державних службовців.

2. На основі завдань, покладених на державний орган, плану його роботи, а також посадових обов'язків державному службовцю встановлюються завдання та показники результативності, ефективності, якості їх виконання на відповідний звітний період. Такі завдання мають відображати роль державного службовця у досягненні цілей державного органу, на які спрямовано діяльність такого державного службовця, та способи її досягнення.

Результати службової діяльності державних службовців щороку підлягають оцінюванню для визначення ступеня досягнення встановлених завдань за показниками результативності, ефективності та якості виконання таких завдань.

3. Оцінювання результатів службової діяльності державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А", здійснюється суб'єктом призначення або уповноваженою ним особою.

Оцінювання результатів службової діяльності державних службовців, які займають посади державної служби категорій "Б" і "В", здійснюється безпосереднім керівником державного службовця та керівником самостійного структурного підрозділу (за наявності).

Висновок щодо результатів оцінювання службової діяльності затверджується наказом (розпорядженням) суб'єкта призначення, який протягом трьох робочих днів доводиться до відома державного службовця в порядку, передбаченому статтею 9¹ цього Закону.

4. Державний службовець має право надати письмові зауваження щодо оцінювання результатів його службової діяльності, які долучаються до його особової справи.

5. За результатами оцінювання службової діяльності державного службовця йому виставляється негативна, позитивна або відмінна оцінка з її обґрунтуванням.

6. Державний службовець, який отримав відмінну оцінку за результатами оцінювання службової діяльності, протягом року з дня затвердження висновку щодо результатів оцінювання його службової діяльності з відмінною оцінкою може бути призначений (переведений) без проведення конкурсу на вищу посаду державної служби у тому самому або іншому державному органі в межах займаної категорії посад, за умови, що його професійна компетентність відповідає вимогам до осіб, які можуть претендувати на таку посаду, а також посадовим обов'язкам за такою посадою.

Таке призначення (переведення) здійснюється з урахуванням професійної підготовки державного службовця та лише за його згодою.

Державні службовці відповідного державного органу, які отримали відмінні оцінки за результатами оцінювання службової діяльності в поточному році, підлягають преміюванню в однакових відсотках до розміру посадового окладу в межах фонду преміювання такого державного органу.

7. Протягом року з дня затвердження висновку щодо результатів оцінювання службової діяльності з негативною оцінкою до такого державного службовця не застосовуються заходи заохочення та не присвоюється черговий ранг.

Висновок, що містить негативну оцінку за результатами оцінювання службової діяльності, може бути оскаржений державним службовцем до суду.

8. Порядок проведення оцінювання результатів службової діяльності державних службовців затверджується Кабінетом Міністрів України.

Керівник державної служби в апараті органу законодавчої та судової влади може проводити оцінювання результатів службової діяльності державних службовців з урахуванням особливостей проходження державної служби в апараті таких органів.”.

31. Статті 48 і 49 викласти в такій редакції:

“Стаття 48. Управління професійним розвитком державних службовців

1. Державним службовцям створюються умови для їх постійного професійного розвитку шляхом професійного навчання (підготовки, підвищення кваліфікації, стажування, самоосвіти) з урахуванням результатів визначення відповідних потреб.

2. Професійне навчання державних службовців, зокрема у сфері публічного управління та адміністрування, проводиться за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством, через систему професійного навчання в закладах освіти, установах,

організаціях незалежно від форми власності, що мають право надавати освітні послуги, у тому числі за кордоном.

Положення про систему професійного навчання державних службовців затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

3. Науково-методичне та експертно-аналітичне забезпечення діяльності системи професійного навчання здійснює установа, яка визначається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

4. Керівник державної служби в межах витрат, передбачених на утримання відповідного державного органу, забезпечує організацію професійного навчання державних службовців, у тому числі у встановленому порядку закупівлю послуг, необхідних для забезпечення професійного навчання державних службовців у закладах освіти, установах, організаціях незалежно від форми власності, що мають право надавати освітні послуги, зокрема за кордоном, а також у фізичних осіб.

5. Професійне навчання державних службовців проводиться протягом проходження служби, а підвищення кваліфікації — не рідше одного разу на три роки.

Потреби у професійному навчанні державного службовця визначаються його безпосереднім керівником разом з таким державним службовцем, зокрема з урахуванням результатів оцінювання службової діяльності.

6. Керівник державної служби забезпечує професійне навчання державних службовців, вперше призначених на посаду державної служби, протягом року з дня їх призначення.

7. На строк професійного навчання за державним службовцем зберігаються його посада та середня заробітна плата.

8. З метою професійного розвитку державного службовця може проводитися його стажування з відривом від служби строком від одного до шести місяців на іншій посаді державної служби в іншому державному органі або за кордоном відповідно до законодавства.

На строк стажування за державним службовцем зберігаються його посада та середня заробітна плата.

Порядок стажування державних службовців визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

9. У державних органах з метою ознайомлення з функціонуванням державної служби може здійснюватися стажування громадян з числа

молоді, які не перебувають на посадах державної служби, строком до шести місяців у порядку, визначеному керівником державної служби.

Стаття 49. Індивідуальна програма професійного розвитку державного службовця

1. Державний службовець складає індивідуальну програму професійного розвитку державного службовця, яку погоджує його безпосередній керівник.

2. Порядок складання індивідуальної програми професійного розвитку державного службовця затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

3. Служба управління персоналом на основі індивідуальних програм професійного розвитку державних службовців узагальнює їх потреби у професійному навчанні і вносить керівнику державної служби пропозиції щодо організації професійного навчання.”.

32. Частину третю статті 53 викласти в такій редакції:

“3. Заохочення не застосовуються до державного службовця протягом року з дня затвердження висновку щодо результатів оцінювання службової діяльності з негативною оцінкою та/або протягом строку дії дисциплінарного стягнення (крім зауваження).”.

33. Статтю 66 викласти в такій редакції:

“Стаття 66. Види дисциплінарних стягнень та загальні умови їх застосування

1. До державних службовців застосовується один із таких видів дисциплінарного стягнення:

- 1) зауваження;
- 2) догана;
- 3) попередження про неповну службову відповідність;
- 4) звільнення з посади державної служби.

2. У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, суб’єкт призначення або керівник державної служби може обмежитися зауваженням або оголосити догану такому державному службовцю.

3. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 2, 4, 5, 12 та 15 частини другої статті

65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може оголосити догану або попередити про неповну службову відповідність такого державного службовця.

4. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 7, 8 та 9 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може попередити про неповну службову відповідність або прийняти рішення про звільнення такого державного службовця.

5. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 1, 3, 10, 11, 13 та 14 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби приймає рішення про звільнення такого державного службовця.

6. У разі вчинення під час дії дисциплінарного стягнення державним службовцем дисциплінарного проступку того ж виду, за який до нього застосовано це дисциплінарне стягнення, суб'єкт призначення або керівник державної служби може застосувати до такого державного службовця більш суворе стягнення (у випадку дії зауваження може бути оголошено догану, у випадку дії догани може бути попереджено про неповну службову відповідність, у випадку дії попередження про неповну службову відповідність може бути прийняте рішення про звільнення відповідного державного службовця).

7. Дисциплінарне стягнення має відповідати характеру і тяжкості вчиненого дисциплінарного проступку та ступеню вини державного службовця. Під час обрання виду дисциплінарного стягнення необхідно враховувати характер дисциплінарного проступку, обставини, за яких він був вчинений, ставлення державного службовця до виконання своїх посадових обов'язків, обставини, що пом'якшують або обтяжують дисциплінарну відповідальність.

8. За кожний дисциплінарний проступок до державного службовця може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення.”.

34. У статті 68:

- 1) у назві статті слово “застосовувати” замінити словом “накладати”;
- 2) частину другу викласти в такій редакції:

“2. Дисциплінарні стягнення накладаються суб'єктом призначення за пропозицією Комісії або поданням дисциплінарної комісії з розгляду дисциплінарних справ (далі — дисциплінарна комісія).

У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, дисциплінарне стягнення у вигляді зауваження може накладатись суб'єктом призначення без здійснення дисциплінарного провадження Комісією або дисциплінарною комісією. Перед накладенням такого

дисциплінарного стягнення суб'єкт призначення повинен отримати від державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, письмове пояснення.”.

35. Статтю 69 викласти в такій редакції:

“Стаття 69. Дисциплінарна комісія з розгляду дисциплінарних справ та її повноваження

1. Для здійснення дисциплінарного провадження утворюється дисциплінарна комісія.

2. Дисциплінарною комісією стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії “А”, є Комісія.

Дисциплінарною комісією стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії “Б”, — керівників державних органів, що передбачають здійснення повноважень керівника державної служби, а також їх заступників, є дисциплінарна комісія державного органу вищого рівня.

Дисциплінарну комісію стосовно інших державних службовців, які займають посади державної служби категорій “Б” і “В”, утворює керівник державної служби у кожному державному органі.

3. Дисциплінарна комісія діє у складі не менше чотирьох членів.

До складу дисциплінарної комісії у державному органі включаються в однаковій кількості:

представники керівника державної служби, визначені ним одноосібно із числа державних службовців цього державного органу;

представники державних службовців, обрані на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу.

До складу дисциплінарної комісії повинна бути включена щонайменше одна особа, яка має юридичну освіту не нижче другого (магістерського) рівня та досвід роботи за фахом.

Членом дисциплінарної комісії не може бути особа, прямо підпорядкована особі, стосовно якої відкрито або здійснюється дисциплінарне провадження.

4. У разі неможливості створення в державному органі дисциплінарної комісії з розгляду дисциплінарних справ дисциплінарні провадження стосовно державних службовців цього органу здійснюються дисциплінарною комісією державного органу вищого рівня в порядку підпорядкування.

У разі відсутності державного органу вищого рівня дисциплінарна комісія може утворюватися для здійснення конкретного дисциплінарного

провадження за рішенням керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, з урахуванням пропозиції суб'єкта призначення державного службовця, щодо якого порушено дисциплінарне провадження.

5. Членам дисциплінарної комісії забороняється розголошувати інформацію, що стала їм відома у зв'язку з виконанням покладених на них функцій.

6. Засідання дисциплінарної комісії є повноважним, якщо на ньому присутні не менше двох третин її членів.

Рішення дисциплінарної комісії вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від присутніх на засіданні.

7. Дисциплінарна комісія розглядає матеріали дисциплінарної справи державного службовця, сформованої в установленому цим Законом порядку.

Результатом дисциплінарного провадження є пропозиція Комісії або подання дисциплінарної комісії.”.

36. Статтю 71 викласти в такій редакції:

“Стаття 71. Строк і порядок здійснення дисциплінарного провадження

1. Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається міністром або суб'єктом призначення в рішенні про порушення дисциплінарного провадження з урахуванням встановленого цим Законом строку притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності та обставин вчинення дисциплінарного проступку. За потреби строк здійснення дисциплінарного провадження може бути продовжений за рішенням міністра або суб'єкта призначення в межах загальної тривалості здійснення дисциплінарного провадження.

2. Загальний строк здійснення дисциплінарного провадження не може перевищувати двох місяців.

3. Порядок здійснення дисциплінарного провадження затверджується Кабінетом Міністрів України. Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначає, зокрема:

- 1) повноваження та порядок роботи дисциплінарної комісії;
- 2) порядок формування дисциплінарної комісії;

3) порядок здійснення дисциплінарного провадження у разі неможливості утворення або функціонування дисциплінарної комісії у державному органі.”.

37. Частини третю — п'яту статті 72 викласти в такій редакції:

“3. Строк відсторонення державного службовця від виконання посадових обов'язків визначається з урахуванням часу, необхідного для збору інформації про обставини, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження, та наявності обставин, передбачених частиною другою цієї статті.

Тривалість відсторонення державного службовця від виконання посадових обов'язків не може перевищувати часу дисциплінарного провадження.

4. На період відсторонення від виконання посадових обов'язків державному службовцю нараховується заробітна плата у розмірі мінімальної заробітної плати.

У разі закриття дисциплінарного провадження без притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності йому здійснюється доплата до розміру середньої заробітної плати за час відсторонення від виконання посадових обов'язків.

5. Під час відсторонення державного службовця від виконання посадових обов'язків мають бути забезпечені умови, що унеможливають перешкоджанню об'єктивному вивченню обставин вчинення дисциплінарного проступку. При цьому такий державний службовець зобов'язаний сприяти здійсненню дисциплінарного провадження.”.

38. У статті 73:

1) у частині першій слова “, для визначення дисциплінарною комісією ступеня вини, характеру і тяжкості цього дисциплінарного проступку” виключити;

2) у пункті 6 частини другої слова “та/або” замінити словом “або”.

39. Частину першу статті 75 викласти в такій редакції:

“1. Під час здійснення дисциплінарного провадження Комісія або дисциплінарна комісія повинна вжити заходів для отримання від державного службовця, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, письмового пояснення.”.

40. Частину третю статті 77 викласти в такій редакції:

“3. У разі незгоди із запропонованим видом дисциплінарного стягнення, зазначеним у пропозиції Комісії, поданні дисциплінарної комісії про притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності, суб'єкт призначення може прийняти рішення про застосування іншого виду дисциплінарного стягнення відповідно до положень частин другої — п'ятої статті 66 цього Закону з відповідним обґрунтуванням.

Якщо за результатами розгляду дисциплінарної справи Комісією, дисциплінарною комісією не встановлено факт вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку або державний службовець не може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності з підстав, передбачених законом, суб'єкт призначення приймає рішення про закриття дисциплінарного провадження стосовно державного службовця.”.

41. Частину першу статті 79 викласти в такій редакції:

“1. Строк дії дисциплінарного стягнення становить один рік з дня його накладення. Якщо протягом року після накладення дисциплінарного стягнення до державного службовця не буде застосоване нове дисциплінарне стягнення, накладене дисциплінарне стягнення вважається знятим.”.

42. У статті 83:

1) у частині першій:

пункт 7 викласти в такій редакції:

“7) у разі виходу державного службовця на пенсію;”;

доповнити частину пунктом 7¹ та 10 такого змісту:

“7¹) у разі досягнення державним службовцем 65-річного віку або завершення відповідного строку перебування на державній службі після досягнення 65-річного віку (у разі його продовження);”;

“10) у разі переведення особи за її згодою на підприємство, в установу, організацію або переходу на виборну посаду.”;

2) у частині третій:

у першому реченні цифри і слово “6 і 7” замінити цифрами і словом “6, 7 і 7¹”;

у другому реченні слово і цифру “пункту 7” замінити словами і цифрами “пунктів 7 або 7¹”, а слова і цифри “за його бажанням у разі виходу на пенсію або досягнення 65-річного віку” — словами “за його заявою”;

3) частину четверту доповнити реченням такого змісту: “У разі відсутності рішення про чергове продовження строку перебування на державній службі державний службовець звільняється в останній день відповідного річного строку на підставі пункту 7¹ частини першої цієї статті.”.

43. Статтю 85 доповнити частиною третьою такого змісту:

“3. Звільнення державного службовця у зв'язку із закінченням строку призначення на посаду державної служби відбувається незалежно від перебування його на службі (роботі).”.

44. Пункт 3 частини першої статті 87 виключити.

45. Доповнити Закон статтею 88² такого змісту:

“Стаття 88². Переведення державного службовця до іншого державного органу

1. Державний службовець має право на переведення на іншу посаду державної служби в іншому державному органі у випадках, передбачених цим Законом.

2. Державний службовець звільняється із займаної посади на підставі його заяви та відповідного письмового підтвердження від державного органу, до якого переводиться державний службовець, не пізніше 14 календарних днів або до завершення такого строку за взаємною домовленістю із суб'єктом призначення або керівником державної служби, якщо це не перешкоджатиме належному виконанню обов'язків державним органом.

3. Державному службовцю, запрошеному на роботу на іншу посаду державної служби в іншому державному органі в порядку переведення у випадках, передбачених цим Законом, не може бути відмовлено в призначенні на відповідну посаду.

4. У разі призначення особи на посаду державної служби не пізніше наступного робочого дня після звільнення, передбаченого абзацом першим цієї частини, проходження нею державної служби не переривається.”.

46. Частину другу статті 89 викласти в такій редакції:

“2. Факт передачі справ і майна засвідчується актом, що підписується уповноваженою особою, керівником служби управління персоналом відповідного державного органу та державним службовцем, який звільняється. Акт долучається до особової справи такого державного службовця. Копія акта може видаватися державному службовцю, який звільняється, за його бажанням.”.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 1 пункту 9 і пункту 19 розділу I цього Закону, які набирають чинності через рік з дня набрання чинності цим Законом.

2. Частину шосту статті 49² Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) виключити.

3. Кабінету Міністрів України:

1) у чотиримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) у річний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**

